

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Tot despre capacitatea noastră Financiară. — Redresarea Economică. — Declarația adunării deponenților din Brașov. — *Cronica*: Necrolog. Banca „Albina” Sibiu. Pensionări. Cassa Generală de Economii, Sibiu. Plata impozitului pe anul 1932—1933. Operații cu efecte de stat și acțiuni. Bursa în luna Noembrie. — „Frăția” inst. de credit și economii, în Vlădeni. — Sumarul anului 1935.

Tot despre capacitatea noastră financiară.

Capacitatea noastră financiară de natură particulară, am analizat-o pe scurt în articolul nostru precedent. Din cele văzute în articolul menționat, am tras unele concluzii puțin satisfăcătoare asupra situației actuale a acestei categorii de capacitate financiară. Tactica oficialității Țării românești, n'a fost de natură să ajute consolidarea acesteia.

Se înțelege astfel dela sine că nici capacitatea noastră de natură publică, nu poate să aibă o situație mai strălucită. E natural să fie așa, deoarece capacitatea financiară de natură publică a unei țări, își are resursele în puterea de contribuție a economiei sale pe de o parte și este direct proporțională cu puterea de înfăptuire și manifestare a finanței private, pe de altă parte.

Cum se prezintă Țara românească din punctul de vedere al puterii de contribuție pe care o are economia sa națională, nu este cazul să mai intrăm aici în amănunte. Plugăria noastră, singură care alimenta înainte de războiu visteria publică, a avut acele interminabile eclipse cari au determinat marile crize economice ale Vechiului Regat cu o periodicitate aproape regulată, din patru în patru ani de zile. La aceste perioade nenorocite, sărăcia românească era generală:

țărani nu mai aveau nici cu ce se alimenta, iar bugetul public se solda cu deficite cu repercusiuni, cari nu se atenuau cu ușurință.

În astfel de ocazii, Statul nu putea să recurgă decât la împrumuturi străine, oferite desigur în condițiuni oneroase. Abia după înființarea Băncii Naționale, deficitele provocate de economia românească în bugetul public, se mai acopereau într-o măsură importantă prin împrumuturi oferite de această instituție. Se pare chiar, că curând după înființarea acestui așezământ, Statul i-a cerut împrumuturi spre a-i ușura primele greutăți de funcționare.

Și totuși, cu toate neajunsurile endemice de cari suferea Țara românească din punct de vedere economic și financiar, ea a reușit ca în treizeci de ani dela independență, să-și organizeze întreaga economia publică. Nu e lucru puțin să faci în treizeci de ani, ceea ce alte popoare făcuseră în cincizeci—șaizeci de ani, mai cu seamă dacă ne gândim, că acestea din urmă, se găseau în condițiuni economice, financiare și sociale, cu totul diferite și mult mai avantajoase. Întregul omagiu se cuvine personalităților conducătoare ale României de acum o jumătate de secol, pentru că prin truda lor neobosită, aduseseră țara pe acelaș picior de organizare pe care se găseau țările civilizate, pornind dela o stare de lucruri, care abia se desfăcuse de plugăria și păstoritul în condițiuni aproape primitive. Acum cincizeci de ani țara românească așa săracă cum era, inaugura anual sute de kilometri de cale ferată, lungimi considerabile de șosele și instituțiuni publice, cari și astăzi vorbesc cu elocvență, despre fala timpurilor trecute.

Rapid cum a trebuit să se desvolte economia românească, ea a făcut salturi uriașe, adoptând în multe privințe principii de organizare nepotrivite cu situația noastră, dar orice defecte ar fi înregistrate, nu trebuie să scăpăm din vedere, că războiul o gă-

sise cu o datorie publică neînsemnată și cu o înzestrare tehnică importantă, lucruri cari storceau admirația tuturor celor îi străbăteau meleagurile.

Ne este parecă greu să trecem la examinarea perioadei postbelice a economiei financiare românești, după ce ea așa de slabă cum era înainte de războiu, crease o Românie modernă, deoarece în loc ca lucrurile să se îmbunătățească, ele au ajuns la un punct de complectă anchilozare. Capacitatea financiară a României postbelice a avut un început tumultos din cauza greutăților aduse de războiul de întregire și mai cu seamă din cauza unei desorientări, caracteristică de altfel tuturor statelor cari au trecut prin împrejurări politice asemănătoare. Curând însă orientarea a revenit și România întregită prezenta din punct de vedere economic și financiar o armonie mai desăvârșită decât unilateralitatea în care se găsea la începutul războiului. Noile teritorii schimbare întru câțva structura pur agrară a economiei românești, adăugându-i o industrie în plină activitate și o seamă de întreprinderi financiare, unele cu capital românesc, dornice de a fecunda activitatea creatoare, altele cu capital mai pestriț, dar cari ușor puteau fi orientate spre domeniile de muncă constructivă. Pe lângă această schimbare în bine, intervenise marea operă de dreptate socială: împroprietărirea care putea să revoluționeze producția agricolă, aducând-o la randamente superioare, dacă ar fi fost pusă să lucreze în cele mai optime condițiuni.

Capacitatea financiară românească în această nouă situațiune trebuia să se potențeze, iar Statul intrând în izvoare noi de venituri, urma să uite acele neajunsuri ale crizelor agricole periodice, deoarece economia românească avea posibilitatea să combine impozitele și să compenseze astfel încasările, încât să poată lucra sub auspicii mult mai îmbunătățite decât cele dinaintea războiului. Așa ar fi trebuit să se întâmple, dar nu s'a întâmplat așa.

Statul românesc a fost la începutul noui sale organizări, el însuși desorientat. Demagogia politică a intervenit apoi cu febră, răscolind din adâncuri instinctele și provocând competițiuni cari treceau de cele mai multe ori, de limita rațiunii. Împroprietărirea a devenit de aceea în curând o enormă povară economică și financiară. Economică, pentru că sfâșiind proprietățile întinse de altădată lucrate cu sistem și cu rentabilitate, noii stăpâni au așteptat mereu să fie complectate și cu inventarul necesar, spre a le putea lucra, ca urmare a destrăbălării promisiunilor cu cari oamenii politici, plecau în propagandă electorală, financiară pentru că plata proprietăților expropriate a fost pusă în sarcina Statului, contându-se cum era și natural, pe puterea de contribuție a celor investiți cu proprietate agrară.

Urmările au fost sub toate așteptările. Proprietatea agricolă în formă individuală a dat randamente

complet negative, iar Statul s'a resimțit prin povara neîncasărilor și a obligațiunilor de plată ce și le luase. Au urmat apoi în serie, alte obligațiuni financiare de natură națională și socială, împrumuturi după împrumuturi pentru a organiza noua situație a Statului, așa încât în scurtă vreme, deși ieșirăm din războiu, cu foarte puține datorii, postul acesta s'a urcat în bugetul Statului, la cifre impresionante. Tuturor acestora le-a pus vârf umflarea cadrelor serviciilor publice, cu personal recrutat din clientela politică, astfel că în scurt timp după războiu, Statul românesc a devenit un mecanism greoi și incapabil de mișcare suplă, cu datorii în spate pentru a căror acoperire trebuia să-și istovească toate resursele.

Rând pe rând au fost apoi căutate izvoarele de alimentare ale bugetului. Cum în prima perioadă de după războiu, agricultura obținea totuși un bun preț pe produse, fiscalitatea a tăbărât în acest compartiment al economiei naționale și i-a luat orice posibilitate de venituri, cu cari acesta ar fi putut să se organizeze. Satele construiau școli, primării, percepții, ca pe un vast șantier, fără să caute concentrarea surplusurilor în depozite financiare oricât de modeste. În plus a intervenit apoi și mania investițiilor în noi achizițiuni de terenuri agricole, astfel încât la 1929 când a izbucnit criza, pătura rurală era deșartă de orice capital mobilier. De aici la converșiunea datoriilor agricole nu a rămas decât un pas, făcut și acela sub concurența demagogică pe care și-au făcut-o partidele politice, a căror tactică de supralicitare e notorie, în orice împrejurare.

Natural că și capitalul instituțiilor de credit a fost apoi lovit cu greutatea cunoscută. În felul acesta Statul și-a devorat singur propriile sale resurse și este evident că opera sa de înzestrare a stagnat cu desăvârșire. Sarcinile publice au fost apoi mărite cu miliardele ultimelor împrumuturi, astfel încât datoria publică a României se ridică astăzi la cca. 120 miliarde Lei.

Căutând să-și satisfacă toate obligațiunile luate asupra sa, Statul român a neglijat opera de întreținere și înzestrare cu care trebuia să facă față apărării naționale. Neputând să scoată veniturile publice, cari îi trebuiau pentru deplina sa organizare, bugetele Statului român au fost întocmite superficial și cu neglijarea unor importante prevederi, spre a se putea satisface echilibrul veniturilor cu al cheltuelilor. În felul acesta o autominișire a stat tot timpul la baza finanțelor noastre publice. Cum însă existau cheltueli de neînconjurat, ele au fost angajate pe cale extrabugetară. Așa se face, că paralel cu bugetul ordinar, Statul se mai găsea încărcat la 1 Aprilie 1934 cu o masă de creanțe arierate și nelegal angajate, de peste șase-sprezece miliarde.

Ar fi dispus cineva să creadă că aceste masive cheltueli sunt opera crizei care s'a accentuat dela

1929 încoace. Lucrul stă însă cu desăvârșire altfel. Bugetul românesc a fost tot așa de nesincer întocmit chiar în epoca inflației ca urmare a incapacității de contribuție în care fusese adusă economia națională. Astfel la 31 Decembrie 1925 situația plăților neexecutate, inclusiv a arieratelor, era de 12.456 milioane Lei, fapt care explică insuficiența veniturilor publice românești, mascată de înconjurarea prevederii unor cheltueli strict necesare în bugetul Statului. „Comprimând până la sufocare cheltuelile, am avut bugete echilibrate perfect contabilicește, dar desechilibrate din punctul de vedere al nevoilor reale ale Statului și obținute prin sacrificarea nevoilor celor mai urgente“. (Vezi articolul: „Definiția bugetară“ de Eugen Demetrescu în „Revista fundațiilor regale“, anul II. nr. 9).

Capacitatea noastră financiară de natură publică, se oglindește perfect în cele spuse până acum. Ea este complet nesatisfăcătoare nevoilor noastre cele mai trebuincioase. Lucrul nu este de altfel de mirare dacă adâncim înțelesul celor ce am scris în această privință. Noi n'am promovat economia națională cu scopul de a făuri din ea instrumentul întreținerii și al înzestrării Statului românesc, ci am recurs la mijloace brutale dictate de împrejurări, istovind resursele dintr'o singură trăsătură de condei. Când un compartiment economic a fost epuizat, l-am luat la rând pe altul, apoi pe altul și cum n'avem prea multe, am reușit în scurtă vreme să le secăm pe toate. De aceea capacitatea noastră financiară de orice natură este aproape inexistentă.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Redresarea economică ?

În judecarea situației noastre economice de azi, suntem poate prea de multeori influențați de trecut și impresia unei amintiri neplăcute. Fără îndoială că există încă criză, dar se pot vedea și semne de înviore, cari nu trebuiesc trecute cu vederea, dacă nu voim să ne desgustăm pe noi înșine, și să pierdem speranța într'un viitor mai bun.

Condițiile generale economice ale țării noastre, cuprind în sine atâtea posibilități, în cât nici chiar măsurile cele mai rele, și experimentele cele mai draslice, operate pe corpul acestei țări, nu au fost în stare să înăbușească trezirea la o nouă viață. Căci, dacă există încă criză, aceasta trebuie să o atribuim în prima linie incapacității noastre de a organiza viața noastră economică. Poate că însfârșit au venit la cârma țării și persoane, cari cunosc nu numai din teorie, dar și din practică nevoile schimbului și ale producției. Cel puțin asta trebuie dedus din unele simptome cari se arată în ultimul timp.

Pregătirile B. N. R.-ului pentru inaugurarea unei noi politici economice, și intențiunile dlui Dr. Costinescu — un bun cunoscător ale nevoilor industriei

și comerțului în cari activează și particular — de a da frâu mai liber comerțului extern, reglementând pe baze mai practice problema devizelor și primelor, ne îndreptățesc la oareși cari speranțe pentru viitor. Premisele sunt date, căci un început de desfășurare s'a putut observa în cursul acestui an.

Abstracție făcând de faptul că — în butul tuturor restricțiilor — în genere comerțul nostru a fost activ, unele evenimente întâmplătoare au dat un impuls mai puternic afacerilor.

Războiul italo-abisinian ne-a adus o augmentare considerabilă a exportului nostru de petrol și derivate. Lemne de construcții pentru poduri și șosele, au fost imbarcate în cantități foarte mari pentru Italia. Fabricile noastre de conserve alimentare, au primit comenzi de sute de mii de cutii pentru armata italiană. Exportul de vite și cereale s'a intensificat. Prin intermediul Ungariei s'a contractat livrarea à 30.000 vagoane porumb. Boicotul decretat de Liga Națiunilor nu atinge încă produsele acestea, așa că este speranță ca să putem continua și mai departe cu livrările, dacă, bine înțeles, Italia va putea suporta mai departe plățile în aur. Căci banul este punctul gîngăș al acestui războiu.

Tot împrejurările favorabile pentru noi au adus cu sine să intrăm în relațiuni mai strânse de export cu Germania. Diferite circumstanțe au cauzat în Germania o criză alimentară, silind-o la un import considerabil de rămători și vite. Nu ne-am prea interesat până acum de intensificarea relațiilor comerciale cu țara aceasta care înainte de războiu se număra între clientela noastră cea mai bună, la care puteam plasa toate produsele noastre principale. Și acum avem mai mult noroc decât rațiune. Producătorii din ținuturile Timișoarei și Aradului au primit comenzi pentru 500 vagoane rămători. Deoarece Bănatul și Crișana erau și înainte de războiu furnizorii cei mai buni în ramul acesta, nu ne îndoim că vor livra și acum calitate primă, potrivită pentru conservarea pieții germane și în viitor.

Capitalurile, speriate din experiențele din trecut, s'au refugiat în imobile. Pământul și casele s'au dovedit a fi totdeauna plasamentele cele mai sigure.

Azi omul care poate cruța, își vîră economiile în ciorap sau în saltea, și-i scoate atunci, când poate cumpăra o grădină, un teren de clădit, moșie sau casă. Băncile sunt ignorate. O amintire neplăcută face pe clientul de odinioară să-și întoarcă capul cu desgust în altă parte, când vede o firmă de bancă. La bănci este criză. Dar criza aceasta a fost provocată de sus, dela cârmuire. Urmarea a fost canalizarea capitalurilor spre alte obiective. Băncile nu mai sunt rezervoriu de distribuire a capitalurilor. Capitalurile stau acum în ascunzișuri, și es de acolo în formă de investițiuni imobiliare și de cămătărie. Cei cari sunt mai îndrăzneți și versatili, își deschid prăvălii. Prăvăliile și bodegile răsar ca ciupercile. Aici nu e criză.

Că singuraticile prăvălii nu mai fac atâta dever ca în vremurile de înaltă conjunctură cu cari au fost obișnuite, e adevărat, și e just. O conjunctură înaltă nu durează în veci, iar negustorii s'au înmulțit, și generația nouă vrea și ea să trăiască. Și poate trăi omește. Toată lumea umblă în blănuri și mălăsuri. Toți copiii umblă azi la școală cu serviete scumpe de piele subsuoară; generația veche își lega teancul de cărți cu cureluțe. Este adevărat, că pela colțuri vedem mulți cerșetori, dar cerșetori au existat de când e lumea. Unii dintre ei sunt de profesie și s'au găsit între ei și de aceea cari sunt capitaliști clandestini.

După războiu nimic nu s'a refăcut așa de repede ca materialul de oameni. Oamenii s'au sporit și s'au sporit concomitent cu meseriași, comercianții etc. și cerșetorii. Nu criza e cauza; numai structura socială a devenit mai vizibilă. Contrastele sunt mai accentuate. Falsa democrație nu le poate masca și nivela.

O notă interesantă a vremurilor a fost Congresul Economic convocat pe ziua de 28 Noemvrie a. c. la Cluj. Interesantă fiindcă e o inovațiune. Congresul a fost ținut departe de politică. Nu are la spate suportul unui mare partid politic. Este un lucru care nu cadrează cu concepțiile noastre de până acuma. Este un prim pas pentru îndrumarea vieții noastre economice pe căi proprii. Politicianismul a lezat grav nervul acestei vieți; a nimicit o mare parte a băncilor românești din Ardeal. Este deci natural ca o redresare să se încerce prin eliminarea infiltrațiunilor otrăvitoare. Momentul pare a fi potrivit și un curent proaspăt mișcă apele stătute ale economiei noastre.

E. VANCU.

Declarația

Adunării deponenților din Brașov, care din cauze neprevăzute nu s'a putut rosti la congresul economic din Cluj.

În numele Adunării deponenților din Brașov, Comitetul acesteia prin delegația sa salută, cu profundă bucurie, steagul desfășurat pentru reinvierea creditului românesc în Ardeal și Banat.

Era timpul suprem la aceasta, pentru că dispariția totală a creditului românesc din aceste provincii este acum un fapt împlinit.

În căutarea mijloacelor pentru salvarea și refacerea creditului românesc, Adunarea deponenților din Brașov constată, cu durere, că călcându-li-se în picioare intangibilul și inalienabilul lor drept de proprietate, născut cu ei și garantat atât de categoric și luminos de Constituție, — li s'au cutropit depunerile lor, banii lor câștigați în sudoarea feței lor, cu grele sacrificii, de mulțori cu sudori de sânge, în cursul a mai multor decenii sau chiar în cursul vieții lor întregi.

Ea constată că prin aceasta deponenții au fost aruncați, — parte mare din ei chiar la bătrânețe, —

în cea mai neagră mizerie, astfel că acum o lume românească întreagă plânge dela o margine a țării până la cealaltă și se sbate în sărăcie, în lipsa de credit și de încredere.

Adunarea deponenților, îngrijorată de viitorul patriei sale, este de firma convingere că creditul și cu el circulația economică nu se vor putea nici decum însănătoșa și reface, decât numai și numai înlăturând cauzele, adică numai salvând sanctitatea și libertatea dreptului constituțional de proprietate asupra depunerilor pentru eluțarea cărui drept au curs torenții de sânge în luptele seculare ale națiunilor civilizate. Ea e convinsă că numai intrându-se în legalitate și punându-se capăt martiriului deponenților se poate spera reinvierea creditului și a circulației economice.

Adunarea deponenților, conștie de urgenta necesitate a refacerii creditului și a circulației economice, găsește de necesar ca până la întremarea creditului, să se acorde instituțiilor de credit un împrumut corespunzător din partea Statului român pentru a-și putea împlini datoria lor, în prima linie față de deponenți.

Pentru reînsănătoșarea creditului roagă Onor. Congres :

1. Să invite conducerea politică a țării noastre ca aceasta să intervină cu toată energia ca influința dezastroasă a tovarășiei egoiste a marilor și atotputernicilor debitori asupra parlamentului, din care au isvorât legiuri catastrofale, să fie înlăturată.

2. Să ia poziție contra violării majestății și autorității legii Constituției, a sanctității și libertății proprietății care este condiția de viață a statului și cetățeanului român.

3. Să invite conducerea noastră politică să exopereze ca legiurile catastrofale și neconstituționale să se abroge cât mai curând sau cel puțin să se modifice radical, neputând nimenea invoca drepturi câștigate în baza unor articoli contrari dispozițiunilor categorice ale Constituțiunii noastre.

4. În fine roagă Onor. Congres să enunțe necesitatea ca toate instituțiile noastre de credit, făcând adevărat apostolat național și sacerdoțiu, să elibereze, la cerere, imediat, — la nevoie chiar cu ajutorul Statului sau al Băncii Naționale, — depunerile cetățenilor fără reducere, și integral, cu accesoriile lor.

Adunarea deponenților e de convingere că numai împlinindu-se aceste deziderate se va putea spera refacerea creditului și a circulației economice.

Ea e conștie că pe poarta pe care intră nedreptatea, tot pe acea poartă intră și inamicul extern.

Poporul român, care și-a înscris în Constituția sa, în pactul său fundamental, sanctitatea și libertatea dreptului de proprietate, e dator să respecte judecata divină a istoriei și să aplice cu toată rigoarea învățăturile ei până nu e prea târziu.

Brașov, 25 Noembrie 1935.

Delegația Comitetului deponenților :

ss. Dr. Ioan Moșoiu.

ss. I. Popovici

„Frăția“, inst. de credit și economii, s. p. a. în Vlădeni.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de Credit și Economii „Frăția“, societate pe acțiuni, în Vlădeni, jud. Brașov, sunt invitați la

a X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în ziua de 19 Ianuarie 1936, orele 2 p. m., în localul institutului, iar dacă nu se va întruni numărul de membrii cerut de statute, adunarea generală se va ține în ziua de 2 Februarie 1936, la aceeași oră și în același local, cu orice număr de membrii prezenți.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație și cenzorilor asupra rezultatului gestiunilor din anii 1932, 1933, 1934 și (bilanțulu brut din 30 Iunie 1935);
3. Descărcarea de gestiune a Consiliului de administrație și Comisiei de cenzori;
4. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație în locul lui Elefere Micu, decedat etc.;
5. Eventuale propuneri.

Vlădeni, la 9 Decembrie 1935.

Consiliul de administrație.

Contul Bilanț, la 31 Decembrie 1934.

Lei b.		Lei b.	
Cassa	78.809'—	Capital social	175.000'—
Imprumuturi neconvertite	206.951'—	Depuneri spre fructificare	2.064.983'—
Imprumuturi convertite	940.647'—	Fond imprum. dubioase	147.697'—
Reducere conversiune	1.107.133'—	Fond reducere convers.	11.155'—
Imprumuturi dubioase	147.697'—	Fond dob. impr. conv.	209.364'—
Diversi debitori	2.392'—	Diversi creditori	84.000'—
Imobile	3.000'—		
Mobilier	6.000'—		
Profit & Pierdere	199.570'—		
Total activ	2.692.199'—	Total pasiv	2.692.199'—

Contul Profit & Pierdere la 31 Decembrie 1934.

Lei b.		Lei b.	
Pierderi din anii precedenți	57.532'—	Dobânzi și beneficii	31.989'—
Cheltuieli generale	6.211'—		
Salarii	7.200'—		
Impozite	20.000'—		
Chirii	3.000'—		
Amortizare imobilelor	3.919'—		
Amortizare mobilierului	6.000'—		
Amortizare creanțe dubioase	127.697'—		
Total cheltuieli	231.559'—	Total beneficii	31.989'—
		Pierdere	199.570'—
		Total gen.	231.559'—

Contul Bilanț (brut) la 30 Iunie 1935.

Lei b.		Lei b.	
Cassa	80.389'—	Capital social	175.000'—
Imprum. neconvertite	213.955'—	Depuneri spre fructificare	2.008.829'—
Imprum. convertite	879.643'—	Fond imprum. dubioase	147.697'—
Imprum. dubioase	147.697'—	Fond reducere convers.	11.155'—
Reducere convers.	1.110.988'—	Fond dob. impr. conv.	209.364'—
Diversi debitori	2.392'—	Diversi creditori	84.000'—
Imobile	3.000'—	Dobânzi & beneficii	18.791'—
Mobilier	6.000'—		
Profit & Pierdere	199.570'—		
Cheltuieli de administrație	11.202'—		
Total	2.654.836'—	Total	2.654.836'—

Vlădeni, 16 Octombrie 1935.

Contabil ss. I. Funchiu.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte, ss. Nicolae Beleiu. ss. Gh. Bretiu. ss. Toma Streeche. ss. Gh. Beletu. ss. Avram Tanase.
ss. Gh. Câmpean. ss. Dumitru Sandi. ss. Ioan Sandi.

Subsemnatul Comitet de cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine și consonanță cu registrele.

Vlădeni, 16 Octombrie 1935.

COMITETUL DE CENSORI:

Președinte, ss. Toma Dragoș. ss. Ilie Cureubătă. ss. Savu Dragoș. ss. Ștefan Sandi. ss. Gh. Poteoață.

Bursa în luna Noembrie.

	1/XI.	15/XI.	30/X.	Dif.
Renta împroprietăririi 1922	38	37	37 $\frac{1}{2}$	- $\frac{1}{2}$
Renta stabilizării	51 $\frac{1}{2}$	53	54 $\frac{1}{2}$	+3
Renta dezvoltării	39	38	39 $\frac{1}{2}$	+ $\frac{1}{2}$
Renta amort. 1933	39 $\frac{1}{2}$	40 $\frac{1}{2}$	42 $\frac{1}{2}$	+3
Renta înzestrării 1934	55	55	56	+1
Bonuri de impozite	29 $\frac{1}{2}$	32	36	+6 $\frac{1}{2}$
Banca Națională	4265	4600	4800	+125
Banca Românească	305	310	322	+17
Dacia România	4250	4150	4200	-50
Astra Română	950	1010	1010	+60
Reșița	530	580	580	+50
STB	2310	2400	2380	+70
Mica	1650	1710	1720	+70

CRONICA

Necrolog. *Aurel Crăinicescu*, directorul Sucursalei „Albina” din Lugoj, a încetat din viață la 11 Decembrie 1935 în Lugoj în etate de 59 ani

A servit institutul Albina cu devotament și cu credință timp de 27 de ani, din cari 15 ani ca director al Sucursalei.

*

Banca „Albina” Sibiu. Precum suntem informați Consiliul de administrație al Băncii „Albina” Sibiu, în ședința sa plenară dela 16 Decembrie a. c. a luat hotărârea de a pune în aplicare, cu 1 Ianuarie 1936, noua Pragmatică de serviciu pentru funcționarii institutului, modificată în scopul simplificării aparatului de conducere al institutului și pentru realizări de economii.

În conformitate cu statutele și cu noule dispoziții ale Pragmaticii de serviciu a fost numiți:

Subdirector general dl Dr. Mihaiu Veliciu, directorul Contenciosului, care va continua să conducă mai departe și Contenciosul.

Director la Sucursala Brașov, dl Gheorghe Curcă, procuristul acelei sucursale.

S'a acordat titlul de director de sucursală: D-lui *Valeriu Ghiroiașiu*, procuristul Suc. Cluj, și i s'a încredințat, prin detașare, conducerea provizorie a Sucursalei București.

S'a acordat titlul de subdirector de Sucursală: D-lui *Dumitru Bârsanu*, procuristul Sucursalei București

Pensionări.

Dl Anghel Bena, casier la centrala Institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu, a fost trecut cu ziua de 1 Ianuarie 1936 la pensie.

D-sa a intrat în serviciul Albinei în 25 August 1900, a fost primit în serviciul definitiv cu drept la Fondul de pensuni la 1 Iulie 1906 și a fost numit casier al institutului cu data de 1 Ianuarie 1924.

Dl Anghel Bena a implinit deci la sfârșitul anului curent 30 de ani de serviciu ca funcționar definitiv al Albinei.

Diracțiunea Albinei i-a exprimat mulțumiri pentru serviciile bune și pentru devotamentul, cu care a servit timp de aproape 35 ani institutul.

Dl Petru Simțion, funcționar la acelaș institut a fost trecut cu aceeaș dată la pensie pentru limită de vârstă (65 ani).

D-sa a intrat în serviciul Albinei la 1 Ian. 1905 și a fost numit funcționar definitiv cu dreptul la pensie la 1 Februarie 1907.

Dl Petru Simțion a inventat înainte de războiu (1913) o mașină de calculat dobânzile. Această invenție a d-sale a fost brevetată în 8 state din Europa, între cari și Germania.

În luna Mai 1918 dl Dr. Ilie Beu, actualul președinte al institutului Albina (pe atunci vicepreședintele Consiliului de administrație), cu gândul de a introduce un stimulent nu numai de ordin material, ci mai ales de ordin moral pentru funcționarii institutului și alți funcționari comerciali cu dragoste de meserie și de carte, a făcut Consiliului de administrație al „Albinei” propunerea să institue 2 premii de câte Cor. 400 pentru cele mai bune studii privitoare la problemele din viitorul apropiat ale institutului „Albinei” și alte 2 premii tot de câte cor. 400 fiecare, pentru cele mai bune studii cu privire la *problemele viitoare ale instituțiilor asociate în „Solidaritatea”*.

Propunerea d-lui Dr. Ilie Beu a fost primită de Consiliul de administrație al băncii „Albina”.

Cele 2 premii instituite pentru funcționarii Albinei au fost câștigate de către dl Petru Simțion prin lucrarea înaintată Direcțiunii institutului la 25 Dec. 1918 sub pseudonimul „Mercur”.

Dl Petru Simțion a mai obținut un premiu tot dela „Albina”, pentru o lucrare a sa în legătură cu calcularea dobânzilor.

*

Casa generală de economii în Sibiu, a deschis la București la începutul lunii Decembrie a. c. o sucursală sub firma: Casa generală de economii în Sibiu, Sucursala București Strada Bursei Nr. 1 Telefon 3-18-04 Adresa Telegrafică „Sparkassa”. Cu instalarea și conducerea provizorie este încredințat directorul sucursalei din Brașov dl Herman Deppner.

Pe lângă numitul domn mai sunt autorizați cu dreptul de semnarea firmei, d-nii Gustav Maetz, subdirector de sucursală, și Victor Gritsch, funcționar.

Noua sucursală se ocupă cu tot felul de operațiuni bancare.

Plata impozitelor din anii 1932—1933.

Dupăcum se știe, pentru impozitele mai vechi de anul 1932 se primesc în plata bonuri de impozit. Printr'o dispoziție nouă, dată de curând de ministrul de finanțe se primesc pentru plata impozitelor din anii 1932-1933 până la 1 Aprilie 1934, creanțe către stat chiar dacă acestea au fost cumpărate dela alte persoane. Aceste creanțe către stat pot fi față de orice autoritate sau instituție cari au bugetul lor suportat de stat (ca școli, spitale etc.) Cumpărarea lor se face în mod obișnuit printr'un notar public și apoi se înaintează prin Administrația Financiară către Casa de Amortizare, cu o cerere tip. Casa de amortizare hotărăște compensarea.

Aceste creanțe se pot cumpăra în condiții foarte avantajoase, plătindu-se în general 25-35% din valoarea lor. Bineînțeles că nu vor fi plătite vânzătorului până când compensarea nu e acordată, căci se poate întâmpla ca ea să nu fie autorizată.

*

Operații cu efecte de stat și acțiuni.

La noi în general băncile nu s'au ocupat cu operațiile cari se pot face cu efecte de stat și acțiuni. Aceasta din cauză că publicul nu le cunoștea, nu le avea și până acum rentabilitatea lor era relativ redusă. Azi situația s'a schimbat pentru mai multe motive:

1. Rentabilitatea lor e mare. Luând de exemplu un efect de stat cu dobândă anuală de $4\frac{1}{2}\%$, care

cotează la bursă 50, rentabilitatea lui reală e de 9% , ceea ce e egal cu dobânda ce o iau de obicei băncile și e dublul dobânzei maxime pe care o poate primi cineva la depuneri.

2. O mulțime de persoane dispun azi de efecte de stat.

3. Băncile sunt obligate să aibă o parte din rezerve plasate în obligațiuni lombardabile la B. N. R. și cari sunt mai ales aceste obligațiuni de stat.

Operațiunile cu efectele de stat sunt indiferente, adecă nu atrag un risc asupra băncii, atunci când:

sunt cumpărate pentru portofoliul propriu, pentru a se conforma dispozițiilor legii.

sunt cumpărate pentru a fi revândute sau date împrumut la clienți cari le depun ca garanții la autorități.

Băncile pot ușor cumpăra azi efectele dela clienții lor cari le-au primit fie pentru salarii restante, furnituri la stat sau subscripții directe la împrumutul de înzestrare din 1934.

Operațiunile sunt interesante pentru bănci, bine înțeles cu condiția de a nu cumpăra cantități prea mari la un curs ridicat și cari nu mai pot fi plasate. Pentru aceasta e bine ca să se urmărească regulat cursul din bursă a acestor hârtii și a nu se cumpăra aceste efecte pe cont propriu decât atunci când pot fi revândute în termen foarte scurt sau servesc pentru formarea unor rezerve proprii.

Sumarul pe anul 1935.

Economie politică; chestiuni financiare.		Pagina	Pagina
	Pagina		
Abdicările statului	179	Deflație, justificarea ei	18
Abesinia	309	Deflație condițiunile de reușită	26
Activitatea băncilor rom. din fosta Ungarie cum o priveau ungarilor	14	Desordine și confuzie	47
Adevărata naționalizare a muncii	211	Discontinuitatea mediului nostru social	305
Ajutorarea băncilor ardeleni	109	Echilibru	149
Altă scadență	331	Efectele ungare	102
Anul nou	1	Mironescu G. G., despre băncile românești din Ardeal	223
Ardealul și opera de „reparare istorică” a guvernului	207	Musy și valuta forte	29
Argetoianu C. și problema creditului rom. din Transilvania	278	Numerus valachicus	120
Auboin, despre econ. publică și privată a României	51	Pasivismul nostru	287
Autarhie	2	Pentru creditul român din Ardeal	295, 303, 323, 338, 339
Bănci mici, bănci mari	66	Pentru creditul român din Ardeal și Banat	339
Bănci viabile și bănci cari și-au dat viața	324	Politica bugetară	125
Capacitatea noastră financiară	332	Politica economică și financiară a guvernului	244
Congresul economic al Ardealului	325, 330, 338, 339, 344, 346	Prăbușirea francului belgian	213
Corporatism	25	Presa și băncile românești din Ardeal și Banat	278
Cuvântul Patriarhului despre instituțiile de credit românești	235	Problema creditului românesc din Transilvania	215
Defectuoșitatea finanțelor locale	153	Problema creditului rom. în Ardeal	258
		Problema socială și economia noastră națională	37
		Prohibirea introducerii Leilor în țară	173
		Redresare economică	385
		Regi neincoronați	147
		Rezultatele negative ale intervenționismului de stat	253
		Rolul administrațiilor financiare	288
		Să vorbească pietrele	218
		Teorie și practică economică	185
		Tot despre capacitatea noastră financiară	383
		Tragedia băncilor Ardeleni	175
		Turismul economic	186
		Valorificarea economiei naționale	202
		Bănci și societăți.	
		„Albina”	104, 105, 106, 134
		„Ardeleana”	124, 243, 285
		„Ardeleana” semnificarea jubileului băncii	251
		„Ardeleana” jubileul institutului	261, 281
		„Astra Cinegrafică”	87
		„Americana”	113
		„Andreiana”	189, 275
		„Armonia”	139
		„Aurora”	142
		„Banca Agronomilor”	165
		„Banca Centrală Bănățeană”	123
		„Banca Centrală” Cluj	128, 129, 222

	Pagina		Pagina		Pagina
„Banca Cercuală“	157	Aviz	277, 296	Tot in domeniul incercărilor	227
„Banca Națională a României“	16, 40, 61, 78	Chemare	295, 303, 323	Varantarea cerealelor	164
„Banca Poporală“	190	Raport	297		
„Berzava“	206	Moțiune	301	Agricultură.	
„Bungărzana“	293	Adunarea gen.	307	Adevărata ofensivă agricolă	240
„Cârțișoreana“	72	Congresul economic	330, 338, 346		
„Cassa de Păstrare“, Comana de jos	293			Industria.	
„Cassa de Păstrare“, Săliște	128	Dela Consiliul Superior Bancar.		Industria noastră metalurgică	155
„Cassa Generală de economii“ Sibiu,		Art. 30 din legea bancară, 178 și 182		Rubrica petroliferă	63, 111
Sucursala București	388	cod de comerț	164	România ca țară exportatoare de	
„Cassa Gen. de Păstrare“ Brașov,		Angajamentele inst. de credit și fu-		petrol	70
Centenarul	334, 346	ziunile bancare	229	Producția de țitei a țării noastre	80
„Cassa Națională de econ. și cecuri		Loteria de stat	329	Prelucrarea țiteiului românesc	85
poștale“. Raport	20			Consumul in interiorul țării a pro-	
„Cassa Noastră“	138, 294	Contabilitate.		ductelor petrolifere	97
„Cetatea“	90	Expertizele contabile de I. Mecu	30	Petrolul românesc și petrolul din	
„Chioreana“	135, 258	Intocmirea bilanțurilor reale ale		Irak	150
„Cordiana“	100	băncilor	164		
„Corvineana“	130	Sfaturi in legătură cu incheierea bi-		Bursa.	
„Crișana“	116, 158, 275	lanțurilor pe anul 1934	39	Situația financiară a pieții	3, 40, 63,
„Cugireana“	140, 242			71, 81, 86, 103, 112, 120	
„Dacia Traiană“	92	Legislațiune.		Operații cu efecte de stat și acțiuni	389
„Dăneșana“	73	Indatoririle cenzorilor	230		
„Economul“	106, 107	Legea bancară	33, 41, 50, 57, 68, 75,	Personale.	
„Frăția“, inst. de credit și economii		83, 93, 110, 117, 126, 133, 143, 151, 159,		Dr. Tiberiu Brediceanu	329
in Vlădeni	387	169, 183, 191, 199, 208, 219, 224, 231,		Bărsan Dumitru	388
„Frățietatea“	234, 293	237, 245		Bena Anghel	388
„Furnica“	132	Lege cu privire la unele dispozițiuni		Crăinicescu Aurel	388
„Goronul“	111	pentru înlesnirea și refacerea cre-		Ghircoiaș Valer	388
„Iliă Murășană“	121	ditului	170, 180	Popp Constantin	8, 9
„Industria Aurului“	321-2	Modificări in legea contrib. directe	166, 177	Rebega Ioan	49
„Insoțirea de credit“ din Agârbiciu	230	Numerus valachicus	120	Roșca Sofroniu	280
Intrepozitele „Albina“	87	Publicarea bilanțului brut semestrial	230	Dr. Schullerus Felix	134
„Izvorul“	330			Simtion Petru	388
„Intreprinderile forestiere române“	137	Jurisprudență.		Slăvescu Victor	48
„Mărgineana“	141, 286	Aplicarea legii pentru lichidarea da-		Toğan Nicolae	15
„Mielul“	158, 166, 302	toriorilor agricole și urbane	4, 5, 6, 7, 8,	Dr. Veliciu Mihaiu	388
„Murășana“	310, 311, 315	53, 195, 221, 257, 291, 336.			
„Oașia“	74	Execuția. Instanța compet. pentru		Bibliografii.	
„Plugarul“ Bungard	293	desființarea ei	4	Problema Universității săsești, de	
„Plugarul“ Săcădate	293	Formalități pentru inscrierea băncilor		Dr. I. Fruma	162
„Porumbăceana“	113, 286	in registrul bancar	157	Legea Bancară, de Dr. Ioachim Tolciu	33, 41,
„Prima Ardeleană“, S. A. de asig.		Legea bancară. Interpretarea art. 30	84	50, 57, 68, 75, 83, 93, 110, 117, 126, 133,	
gen.	86, 88-9, 254	Publicarea bilanțului anual	84	143, 151, 159, 169, 183, 191, 199, 208,	
„Șercăiana“	98-9			219, 224, 231, 237, 245	
„Sălăgeana“	173, 174	Fiscale.		Expertizele contabile de I. Mecu	30
„Scoreana“	108	Decizia comisiei centrale a timbrului	204		
„Șincana“	114	Impozitul supra-cotă și societățile		Diverse.	
„Strugurul“	182	anonime	98	Declarația adunării deponenților din	
„Tărnăveana“	91	Modificări in legea contribuțiilor		Brașov	386
„Unirea“	115	directe	167, 177	Governatorul băncii Franței	8
„Vărădeana“	64	Plata impozitului pe anul 1932/1933	389	Imprumutul de inzestrare	31
„Vatra“	122			Incasarea impozitelor	31
„Viitorul“	82, 112, 302	Comerț.		Noua monedă metalică	346
		Actualități economice	51	Noul guvernator al B. N. R.	285
Dela „Solidaritatea“.		Calvarul comerțului românesc	326	O amintire	345
Tablou statistic (chestionar)	11	Comerțul lemnului	136	Personal român și strein	31
Creanțe față de debitorii din Un-		Lennele de foc	310	Problema impozitelor dela B. N. R.	214
garia	32	Noul regim al devizelor	205	Rectificare	285
Comunicat	65, 101			Uniunea de control a inst. de credit	
Convocare	231, 243			germane	329
Din șed. plenară din 3 și 4 Aug. 1935	236				
Convocare și bilanț	276				

